

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Прев 93/2021
04.03.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници по тужби тужиоца СЗР ПРЕДУЗЕТНИК "АА" из ..., улица ... број ..., чији је пуномоћник Војсилав Љубеновић, адвокат из ..., против туженог ЈП ГРАДСКА ЧИСТОЋА, Лајковац, Општина Лајковац, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Привредног апелационог суда Пж 5037/20 од 18.11.2020. године, у седници већа одржаној дана 04.03.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против решења Привредног апелационог суда Пж 5037/20 од 18.11.2020. године.

Образложење

Решењем Привредног апелационог суда Пж 5037/20 од 18.11.2020. године потврђено је решење Привредног суда у Ваљеву П 187/06 од 09.10.2020. године којим је одбачен предлог тужиоца за понављање поступка окончаног правноснажном пресудом Трговинског суда у Ваљеву П 187/06 од 31.05.2006. године, а који је поднео 20.08.2020. године.

Против решења другостепеног суда, тужилац је, преко пуномоћника, изјавио благовремену и дозвољену ревизију због погрешне примене материјалног права.

Одлучујући о изјављеној ревизији тужиоца, Врховни касациони суд је испитао побијано решење у границама одредбе члана 398. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 125/04), а у вези са чланом 412. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 125/04) и закључио да ревизија тужиоца није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 9. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 125/04), на коју се у ревизијском поступку пази по службеној дужности

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је дана 20.08.2020. године поднео предлог за понављање поступка правноснажно окончаног пресудом Вишег трговинског суда Пж бр. 7919/06 од 11.10.2007. године, на основу члана 426 става 1 тачка 12 Закона о парничном поступку (Службени гласник РС бр. 72/11 и 55/14).

У предлогу је навео да је у јулу месецу 2020. године дошао до сазнања да је пред Уставним судом по уставној жалби, али других странака, број Уж 8070/12 против истих правних субјеката ЈП Градска чистоћа Лајковац и Општина Лајковац пресуђено дана 15.12.2015. године, да је повређено право на правично суђење подносиоца уставне жалбе, такође предузетника по ком основу је поништена пресуда Привредног апелационог суда Пж 10682/11 од 12.09.2012. године и одређено да исти суд донесе нову одлуку по жалби тужиоца полазећи од одредбе члана 10 Закона о јавним предузећима.

Код овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд полази од тога да се у вези поднетог предлога за понављање поступка нису испунили услови за обнављање списка предмета, јер је реч о правоснажно окончаном поступку, те да је протекао рок до кога се по постојећим прописима чувају списи. Како у конкретној ситуацији не постоје списи предмета, јер су издвојени и уништени, по оцени првостепеног суда, нема могућности да се донесе мериторна одлуку по предлогу за понављање поступка, па чак ни да се примерак предлога достави странци и одреди рочиште за расправљање о предлогу за понављање поступка.

Другостепени суд указује да је поступак чије се понављање тражи покренут тужбом током 2006. године, као и да је првостепеном пресудом Трговинског суда у Ваљевоу П 187/06 од 31.05.2006. године одбијен је тужбени захтев тужиоца. Указује да је Виши трговински суд донео пресуду Пж 7919/06 дана 11.10.2007. године којим је одбијена жалба тужиоца, па је наведена првостепена пресуда потврђена, чиме је првостепена пресуда постала правоснажна дана 23.10.2007. године и извршна 05.11.2007. године. Другостепени суд налази да је разлог за понављање поступка у ситуацији када је, у поступку по уставној жалби, Уставни суд утврдио повреду или ускраћивање људског или мањинског права и слободе зајамчене Уставом у парничном поступку, одређен тек доношењем Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку објављеном дана 29.12.2009. године у "Сл.гласнику РС" бр. 111/09, односно после правоснажног окончања поступка чије се понављање тражи. Како је у конкретном случају поступак вођен и окончан по одредбама Закона о парничном поступку који није предвиђао одлуку Уставног суда као разлог за понављање поступка, другостепени суд налази да је предлог тужиоца недозвољен, применом члана 426 Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 125/04).

Разматрајући основаност ревизијских навода, Врховни касациони суд, стаје на становиште да другостепени суд своју одлуку у погледу могућности тужиоца да исходuje понављање предметног парничног поступка је засновао на погрешној примени материјалног права.

У конкретном случају, предлог за понављање поступка тужилац је поднео дана 20.08.2020. године. У том тренутку у примени је био нови Закона о парничном поступку ("Сл.гласник РС" бр. 7/11 и 55/14). Начин на који се проводи поступак одлучивања по оваквом предлогу за понављање поступка одређује се применом правила о временском важењу закона, узимајући у обзир тренутак када је поступак правоснажно окончан и када је такав предлог поднет. Прелазним и

завршним одредбама Закона о парничном поступку ("Сл.гласник РС" бр. 7/11 и 55/14) одређено да ће се поступци започети пре ступања на снагу овог Закона спровести по одредбама Закона о парничном поступку објављеном у "Службеном гласнику РС" бр. 125/04 и 111/09. Временско важење закона на исти начин одређено је чланом 491 става 1 Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 125/04) који је важио у време правноснажног окончања поступака чије се понављање тражи, при чему је ова парница правноснажно окончана и пре ступања на снагу Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку ("Сл.гласнику РС", бр. 111/09). Разлози за понављање поступка одређени су чланом 422 наведеног Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 125/04), а који није предвиђао разлог за понављање поступка у виду утврђивања повреде зајемчене Уставом од стране Уставног суда на којем се предлог тужиоца заснива. То су разлози који чине недозвољеним предлог за понављање поступка тужиоца, како то правилно закључује другостепени суд.

Ценећи основаност ревизијских навода, Врховни касациони суд закључује да нема погрешне примене члана 426. („Службени гласник РС“ бр. 125/04) којом је прописано да ће се недозвољени предлог за понављање поступка одбацити без одржавања рочишта, на чију погрешну примену неосновано ревидент указује.

Нису основани ни ревизијски наводи о томе да се одлука Уставног суда мора применити, те да представља законити основ за остварење права на правично суђење. Постоје многе околности које могу наступи по правноснажном окончању парнице, а за које се може претпоставити да би водиле повољнијој одлуци за странку у чију корист би се могле уврстити. Међутим, само оне околности које су прописане као разлога за понављање поступка су дозвољени основ на којем се предлог странке у том погледу може засновати. У конкретном случају, такви разлози одређени су били само чланом 422. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 125/04). Разлози на којима је заснован предлог тужиоца није обухваћен овим кругом који дефинише ограничени домен могућности за понављање поступка. Отуда је предлог тужиоца недозвољен независно од саме природе повреде права у вези са којом је исти опредељен у материјалном смислу.

На основу изнетих разлога, применом одредбе члана 405. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 125/04), одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Бранко Станић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић